

[Birthe Hansen]

Vi var i sin tid – og dér skal vi helt tilbage til 1983 – årsag til, at laveste invalidepension blev afskaffet pr. 1. januar 1984. Så har den borgerlige regering sørget for, at man fik delpension, og vi har sammen med regeringen stemt for, at der blev vedtaget – hvad skal vi kalde det? – en ny samspilslov, som også kommer nogle pensionister til gode. Derfor syntes vi, det var på tide at fremsætte et lovforslag om 2 mia. kr. til de folkepensionister, som vi hvert år i de sidste 2–3 år har stillet ændringsforslag til finansloven om hjælp til; det indebærer, at de får 400 kr. mere om måneden.

Når man så siger, at vi kommer til at hjælpe alle ved at hæve personfradraget, er det da rigtigt nok, men så må vi sige til dem i salen her, der tænker langsigtet og tænker bredt, at det er jo kun de 306.000 af gruppen på de 460.000, der vil få det fulde beløb, nemlig de 400 kr. De andre vil ikke få så meget, idet de i forvejen har et graderet pensionstillæg.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg håber, at vi – og det er jeg da også sikker på – igennem udvalgsarbejdet finder frem til en eller anden fornuftig løsning, således at folkepensionisterne får en forbedring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

Af Stavad (S) m.fl.
(Fremsat 10/11 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Socialdemokratiet foreslår investeringsfondsloven ændret sådan, at advokater, revisorer, læger, tandlæger osv. – kort sagt de liberale erhverv – afskæres fra at foretage henlæggelser til investeringsfonds.

I 1982 fremsatte den daværende, socialdemokratiske regering også et forslag om at udelukke, i øvrigt ikke kun de liberale erhverv, men også pengeinstitutter, forsikringselskaber og finansierings- og investeringsvirksomheder fra investeringsfondsloven. Dengang kunne der ikke samles flertal for at udelukke de liberale erhverv; derimod har de andre virksomhedstyper, jeg nævnte, været afskåret fra at foretage henlæggelser siden indkomståret 1983.

Socialdemokratiet begrundet sit forslag med, at liberale erhverv ikke har et naturligt behov for investeringsfondshenlæggelser, idet deres investeringsbehov normalt vil ligge langt under investeringsbehovet i en egentlig produktions- eller handelsvirksomhed. Socialdemokratiet mener, at de generelle afskrivningsregler er så gunstige, at de fuldt ud dækker de liberale erhvervs krav om omkostningsfradrag i forbindelse med investering i deres primære virksomhed.

Jeg er overhovedet ikke enig i de synspunkter. Jeg vil bl.a. henvise til, at den omstillingsproces, som den teknologiske udvikling kræver, også gælder for de liberale erhverv; f.eks. er investering i edb-udstyr en stor omkostning for disse erhverv.

I øvrigt vil det jo også være sådan, at hvis man strammer vilkårene for de liberale erhverv ved at fratage dem investeringsfondsmuligheden, vil der heri kunne ligge meromkostninger, som så vil forplante sig til det øvrige erhvervsliv. Derfor kan lovforslaget i virkeligheden også komme til at modvirke bestræbelserne for at fremme danske virksomheders konkurrenceevne.

Der er efter min opfattelse heller intet i investeringsfondsloven, der kan begrunde, at der skal skelnes mellem de enkelte virksomhedsarter.

Socialdemokratiet anfører, at de liberale erhverv ofte ikke kan finde anvendelse for investeringsfondshenlæggelserne i deres primære virksomhed, men det er jeg som nævnt ikke